

מכתב קוראים...

למי הבנה, למי החכמה ולמי הכוח

אשרי לי. "כלכלנים" אמרו לי, כי אני לא מבין על מה אני מדבר.

אמרתי, כי קודם מגדירים את המטרה ואחר כך פונים לאנשי המקצוע למציאת הדרך הטובה, היעילה והוזלה לביצוע. אמרו לי שרק רוח מרבי, זאת מטרה רואיה.

אמרתי, כי נחפה כאן הפירמידה ומוכרתי באבות המיסדים שרק לפני פחות מ-100 שנה נלחמו למען עבודה עברית. אמרו לי שאני לא מבין, כי ללא עובדים זרים וזרים תקורס החקלאות.

אמרתי, כי הרפורמה ברפת ועидוד השותפות יגרמו אולי להזלה בייצור החלב, אבל יפגעו באלה שמייצרים אותו. אמרו לי שאני לא מבין כי הרוח ולא ערך העבודה קודם.

אמרתי, שיש אולי יתרון לשותפות שהוקמו על בסיס יישובים חדשים שעדיין מוזרם לשם הרבה בסוף ציבורי ולא יכול להיות יתרון כלכלי לשותפות שיוקמו על בסיס בסוף פרטי של השותפים. אמרו לי שאני לא מבין בכלכלה. יתכן וככלת השנור זאת הכללה הנכונה שתחזק את החזקים ואלה שיש להם גב פוליטי, ואילו אני רק מפיער ושאזרז להזנה ושלא אעסוק בכך שאני לא מבין.

בהזנה אמרו לי, שיש הפרטה וחשוב שנידולי השדה ירווחו הרבה בסוף עכשווי, אבל שכחו שאחרי קריית הרפת בגל ראייה סקטוריאלית צריכה לא יהיה לאנשי הגדרות למי למכור את סחורותם.

המשוקים הגדולים שלנו פונים לסוויה ובצדקה, אבל מוקומנו על המדף בנסיגה. כבר היום מרבית מוצרי היוקה בענף, אלה שגובים הכי הרבה בסוף מהשוק הם מיובאים ואילו לשווק שלנו אין מה לעשות עם השיפור שעשינו בתוכנות המוצקים בחלב.

נראה כי לא רחוק היום בו יהיה לנו יחידות רפת גדולות ו"יעילות", הרבה פועלים זרים כי אחרית אי אפשר ואין מי שיחלוב, ייצור החלב המקומי ירד ל-70%-80% مما שהוא היום אבל ובמקרה הטוב, יגבה מהשוק אולי רק כ-60% מה��ף. איני יודע למי הבנה ולמי החכמה, אבל סבורני שאני יודע בידי מי הכוח.